

LÁ THƯ MỤC VỤ

Không có lời mô tả về tình yêu gia đình nào đẹp bằng những gì Linh mục Piô Ngô Phúc Hậu đã viết: “*Có một cây đào mọc trong sân nhà. Hoa đào nở. Cánh hoa đẹp tuyệt vời, rực rỡ dưới ánh nắng và dường như có đủ đôn vôi làn gió mỏng man. Cánh hoa rực rỡ phản chiếu tia tử ngoại của ánh mặt trời lên không gian. Một con ong đa tình nào đó, xa từ hai ngàn mét, bắt được tín hiệu. Nó bay vội tới, vùi đầu vào đài hoa, luôn lách, hì hục hút mật, rồi bay đi để lại bụi phấn rơi lả tả trên núm nhị cái. Noãn sào thụ phấn. Cánh hoa rực rỡ rơi rụng. Rơi rụng không thương tiếc, không than kiếp sớm nở chiều tàn. Noãn sào vươn lên thành trái. Trái đào mềo to bằng quả ổi. Mượt mà. Đậm đà. Ngọt lịm. Ăn rồi còn tro cái hột. Vứt đi. Hột lại mọc thành cây. Một cây đào, hai cây đào...nhiều cây đào nữa xuất hiện giữa càn khôn. Mẹ là hoa đào: xinh đẹp và đa tình, rực rỡ và rung rinh. Cha là con ong. Ong tìm hoa. Cha tìm mẹ. Cha say mẹ, mấy sông cũng lội, mấy đèo cũng qua. Mẹ sinh con. Mẹ yêu con. Mẹ quên bản thân để con nên người. Mẹ khác nào cánh hoa: rực rỡ để có cha, rơi rụng lả tả để con khôn lớn. Quý vị thấy đấy, Thiên Chúa sáng tạo ra tình yêu và tình dục để cha mẹ yêu nhau, say nhau, rồi hãnh diện vì mình đã cộng tác với Chúa trong công trình sáng tạo*”. Hình ảnh thật tuyệt vời về sự hình thành gia đình!

Hình ảnh về gia đình đẹp như vậy thì tại sao lại có ‘ly dị’? Phải chăng ly dị là một trào lưu ngày càng tăng? Các cặp vợ chồng trẻ ở Luân Đôn đã ly dị tới mức sáu mươi phần trăm rồi. Nhưng con số ấy chưa dừng lại. Tỷ lệ vẫn cứ mỗi ngày mỗi gia tăng, mà pháp luật không lập được bản thống kê, vì giới trẻ có khuynh hướng cứ ở với nhau không cần làm hôn thú, để có thể ly dị thoải mái, khỏi phải ra tòa lòi thối và khỏi tốn tiền đóng cho tòa. Luân Đôn đang dẫn đầu về số ly dị. Nhưng Luân Đôn không đi một mình vì các nơi khác đang nối đuôi dài dài: Pháp, Hoa Kỳ, Hòa Lan, Úc, Trung Quốc, Nhật Bản. Riêng tại Việt Nam, con số ấy cũng ngày càng tăng.

Sống bên nhau mà như trong hỏa ngục nên xã hội đành phải cho ly dị, nhưng các nhà lập pháp và các quan tòa vẫn khuyên đừng nên ly dị. Nữ văn sĩ Pearl Buck, lãnh giải Nobel văn chương năm 1938, kết hôn năm 25 tuổi, ly dị năm 43 tuổi, đã phát biểu về vấn đề này như sau : “Nên cho ly dị lần thứ nhất, vì khi kết hôn giới trẻ chưa hiểu rõ cuộc sống vợ chồng. Không nên cho ly dị lần thứ hai. Nếu xin ly dị lần thứ ba, thì nên nghi ngờ người ấy không đủ khả năng để lập hôn ước (tức là đương sự chưa trưởng thành nên không thể giữ lời cam kết)”.

Khuyên “Không nên ly dị”, hay “Nên cho ly dị một lần thôi” đều là những tiếng nói ngập ngừng trước một sự kiện mà hậu quả của nó là khôn lường. Không cho ly dị ư? Thì tội nghiệp quá! Tội nghiệp cho ‘nạn nhân’ phải sống trong lò lửa hỏa ngục. Mà cho ly dị ư? Lại tội nghiệp hơn nhiều! Tội nghiệp cho con cái vì chúng hoàn toàn vô tội và sống trong thiếu thốn một cái gì đó suốt cả cuộc đời. Cũng tội nghiệp cho cả xã hội! Xin đừng ly dị. Vì ly dị là cả một thảm họa cho gia đình và cho xã hội. Những thảm họa của xã hội hiện nay đang xảy ra khắp mọi nơi trên thế giới do các em thiếu niên gây nên. Các em ấy là con cái của ai và tội ác của các em là gì?

Xin hãy hỏi cảnh sát quốc tế (Interpol) thì biết. Xin kể một ví dụ: Đứa bé của một cặp ly dị, lớn lên không thấy cha mà chỉ nhờ hơi mẹ. Khi lên năm tuổi, bé cảm thấy mình thua bạn bè bèn hỏi: “Mẹ ơi! Cha con đâu?” “Tao cảm mày không được nhắc đến thằng chó đẻ đó. Mày mà nhắc đến thì tao không cho mày ăn nữa”. Bé chỉ biết khóc...Câu chuyện này tuy không phổ biến nhưng không hi hữu lắm đâu. Nó chưa phải là thảm họa, nhưng thảm họa bắt đầu từ đó. Yêu đến thế, rồi lại ghét đến thế, tại sao lạ vậy? Cụ Nguyễn Du đã trả lời: “*Trong khi chấp cánh hiền lành. Mà lòng rẽ rúng để dành một bên*”. Cái “TÔI” hay tính “ÍCH KỶ”, cái nào phát sinh ly dị? Hình như cả hai! Nếu cái “TÔI” của Giuse lớn, chắc ông đã ly dị Maria vì bào thai không phải của ông...

Mẹ Têrêsa chí lý khi khẳng định “**Điều quan trọng nhất cho đời người là gia đình**”. Mừng lễ thánh Gia Thất, hãy nhìn lại gia đình của chính mình mà học theo gương gia đình thánh thiện ấy. Hãy kiên quyết hạ bớt cái “TÔI”: hãy tập tri hoãn “TÍNH NÓNG”; hãy tập sống “VỊ THA” chứ đừng sống “ÍCH KỶ” nữa. Nhất là hãy mời ba Đấng trong Thánh Gia Thất đến ngự trong gia đình.

Lm Phạm Quang Hồng sưu tầm từ tác phẩm “Viết Cho Em”.